

תפ (באר שבע) 293-10-19 - מדינת ישראל נ' עבד אלג'אבל מאחמיד

ת"פ (באר-שבע) 293-10-19 - מדינת ישראל נ' עבד אלג'אבל מאחמיד ואח'מחוזי באר-שבע

ת"פ (באר-שבע) 293-10-19

מדינת ישראל

נגד

1. עבד אלג'אבל מאחמיד

2. וליד ג'בארין

3. סלאם מצארווה

4. באדר מחאג'נה

5. עזאם אבו בכר - נדון

6. מוחמד גהגא - נדון

7. סלימאן אלקרישאת - נדון

8. מוחמד אלג'ול - נדון

9. דהוד אעצם - נדון

10. בשיר אבו בכר - נדון

11. מוחמד מחאמיד - נדון

12. ויסאם אבו שקרה - נדון

13. עבדאללה מחאמיד - נדון

14. עלי אל מעאבדה - נדון

15. סאמי מחאמיד - נדון

16. מחמד קבוע

17. לוקמאן מחאג'נה

18. מוחמד מוסלם מחאג'נה - נדון

19. ג'דוע אבו עראר

20. טאלב (ריפעת) אבו עראר

21. סולימן אזברגה

23. א.פ.ס.הר השקעות בע"מ

בית משפט השלום בבאר-שבע (בשבתו בבית המשפט המחוזי)

[11.01.2026]

כבוד השופטת נועה חקלאי

החלטה

1. לפני בקשות נאשמים 2, 3 ו- 4 שלא להשיב לאשמה וזאת מכח סעיף 158 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982 (להלן: "החסד"פ").

נאשם 2

2. לטענת באת כח נאשם 2, אין בכתב האישום כל טענה שלפיה נאשם 2 נטל חלק מעשי כלשהו בהשלכת הפסולת. נאשם 2 לא הורה על ביצוע השלכת הפסולת, לא נכח בזירה, לא פיקח עליה, לא תיאם את השלכת הפסולת עם מי מהנהגים, לא תיאם את מסלולי הנסיעה, לא עמד בקשר עם האתרים השונים ולא החזיק בידו כל שליטה במעשים עצמם. נטען כי נאשם 2 לא היה סדרן עבודה, ואף אחד מהנהגים שהעידו בבית המשפט לא הצביע עליו כסדרן עבודה.

באת כח נאשם 2 ציינה כי כתב האישום אינו מייחס לנאשם 2 פעולה ולו מזערית של קידום העבירה עצמה ואף לא ידיעה על עצם קיומה.

לטענתה, אמנם, חלק מהמשאיות היו רשומות בתקופות מסוימות על שמו של נאשם 2, אלא שמדובר בפערים פרוצדורליים, בין הרישום הפורמלי של המשאיות ובין השימוש בפועל, ואין בפערים אלו כדי להצביע על גיבוש יסודות העבירה. לדבריה, רישום משאית על שם אדם או החזקת רישיון מוביל אינם מהווים יסוד עובדתי או נפשי לעבירה פלילית, אינם יוצרים "שליטה" בעבירה, אינם יוצרים מעורבות בקבלת החלטות, אינם מבססים מודעות, ואינם יכולים לכשעצמם להקים אחריות של "מבצע בצוואת". מדובר בפעולה רגולטורית-טכנית שאינה מקימה קשר לפעילות עבריינית.

באת כח נאשם 2 ציינה כי אין, ולו רסיס ראיה, לכך שנאשם 2 ידע על הובלה אסורה או על השלכת פסולת אסורה, על כן, המיוחס לנאשם 2 בכתב האישום אינו יכול לעלות כדי ביצוע בצוואת. עוד נטען כי רק חלק זעום ושולי מהראיות הרבות שהוצגו לבית המשפט נוגעות לנאשם 2, וגם אלו עוסקות בפעילות טכנית, תפעולית, שאינה קשורה לעבירה המיוחסת. הראיה המרכזית בעניינו היא ת/25, קרי, הודעתו במשטרה הירוקה, במסגרתה שיתף פעולה באופן מלא, מסר גרסה מפורטת, ואף יזם מסירת מידע נוסף. לדבריה, היו מאות הודעות בין נאשמים 1 ו-2 ומתוכן נמצאו הודעות בודדות אשר לשיטת המאשימה מהוות את הראיות לאותו תפקיד משמעותי ואינטגרלי שבין נאשם 2 ובין המסכת העבריינית המיוחסת לו מכח הביצוע בצוואת. לדבריה, מההתכתבות בין נאשם 1 ל-2 עולה כי הוטלו על נאשם 2 משימות מנהליות וטכניות, אך אין כל אזכור לשפיכת פסולת ביעד בלתי חוקי ואין כל ראיה למודעות לתכנית העבריינית. תפקידו של נאשם 2 היה תפקיד טכני הנוגע לתחזוקת המשאיות וסיוע נקודתי בעניינים מנהליים. ביחס לשיחות עם סאלם אבו קרינאת נטען, כי עולה תמונה ברורה לפיה סאלם כלל אינו מכיר את נאשם 2, סאלם ניסה להשיג את נאשם 1, ומשלא הצליח היה מעדכן את נאשם 2 בדברים שאינם נוגעים לו, מתוך כוונה כי נאשם 2 יעבירם לנאשם 1.

כל תחנות המעבר ששמו של נאשם 2 נקשר בהן, פעלו כדין ולכן לא היה לו כל יסוד לחשוד שמדובר בביצוע של עבירה זו או אחרת.

לאור כל האמור, נטען כי עניינו של נאשם 2 אינו נופל לגדרי סעיף 29 לחוק העונשין לעניין ביצוע בצוותא.

3. באת כח נאשם 2 טענה כי נאשם 2 מבוגר, יליד 1966, נשוי ואב לילדים, נעדר עבר פלילי ומתפרנס בדוחק במסגרת אחזקת משאיות. לטענתה, נאשם 2 לא היה מעורב בשום צורה אקטיבית בהשלכת פסולת, כל הנהגים אשר הורשעו בתיק עסקו גם בפעולות חוקיות ולגיטימיות ועל כן אם בית המשפט יסבור שקיימות ראיות, הרי שחלקו של נאשם 2 בפרשה הינו בגדר זוטי דברים והוא ראוי להגנה זו.

נאשם 3

4. לטענת ב"כ נאשם 3, הראיה הכמעט יחידה מתוכה מנסה המאשימה להוכיח את מעורבותו של נאשם 3 היא אך ורק מכוח הודעתו (ת/1). לדבריו, גם אם בית המשפט יקבל את הודעתו של נאשם 3 במשטרה על כל הנאמר בה במלואה, אין בה כדי להביא להרשעתו. אין בחומר הראיות אף ראיה ישירה הקושרת את נאשם 3 לביצוע עבירות השלכת הפסולת או מתן הוראות להשלכת פסולת ברשות הרבים. אין ראיות על ניהול העסק ואין הוכחה של היסודות הפיזיים והנפשיים לצורך הרשעת נאשם 3 בניהול עסק ללא רישיון עסק כנטען.

לטענת ב"כ נאשם 3, להבדיל מנאשמים אחרים, ובעיקר נאשמים 1, 2, 4 שלהם היה קשר כלשהו עם גורמים כאלה ואחרים שקלטו על פי הנתען את הפסולת ו/או הוציאו אותה מתחנות המעבר, הרי שבעניינו של נאשם 3 לא כך הם פני הדברים. ב"כ נאשם 3 הפנה לראיות המלמדות כי נאשם 3 מכר את רכבו לנאשם 1 (הגם שלא בוצעה העברת בעלות כי נאשם 1 שילם את התמורה בצ'קים). נטען כי נאשם 3 היה אחראי על מכירת החול, הוא נשכר רק לצורך התעסקות בחול ולא היה לו קשר לפריקת הפסולת. במסגרת עיסוקו עסק לעתים בסידור העבודה, אך רק בכל הנוגע להובלת חול בלבד.

5. לטענת ב"כ נאשם 3, לא הטיחו בפני נאשם 3 האשמות על ניהול עסק ללא רישיון באופן ישיר, ולא הוכח כי יש לו תפקיד ניהולי בעסק של השלכת פסולת. לטענתו, לא הוכח כל קשר ישיר או עקיף של נאשם 3 עם המעורבים האחרים, ובעיקר עם אלה שקלטו את הפסולת בדרום, או הטמינו או הפעילו אתרים פיראטיים.

6. ב"כ נאשם 3 טען שלא ניתן להכשיר היומנים כראיה לאמיתות תוכנם, לא נעשו הצלבות לנתונים שביומן שיכולים לאמת תוכנם, וממילא אין בנתונים שביומן ראיות להשלכת פסולת אסורה ואין בהם כדי להצביע או לקשור את נאשם 3 במעורבות להשלכת פסולת אסורה. ב"כ נאשם 3 טען לעניין קבילות התכתבות הווצאפ בין נאשם 1 לבין סאלם, כי לא סופקה כל ראיה ישירה או עקיפה הקושרת את נאשם 3 למעשים המיוחסים לו וכי לא ניתן להשתמש בהודעתו של נאשם 2 לחובת נאשם 3.

7. ב"כ נאשם 3 ציין כי שני נהגים הזכירו בעדותם את השם "אבו פאדי" בתור סדרן עבודה שעשה להם סידור עבודה, אך לא ברור אם מדובר בנאשם 3. כך או כך, שניהם הצביעו על כך שאבו פאדי היה סדרן עבודה בכל הנוגע לסידור החול, כאשר ביחס לפסולת נאשם 1 הוא זה שהיה סדרן העבודה.
8. לטענת ב"כ נאשם 3 אין לראות בנאשמים 2-4 שותפים לעבירה, אלא מעמדם דומה למה שהוגדר בפסיקה ובספרות כ"מעורבים בעסקת העבירה", ואין במעמד זה כדי להביאם "לגדר השותפים לעבירה". לאור כל האמור, נטען שאין לחייב את נאשם 3 להשיב לאשמה.
- נאשם 4
9. ב"כ נאשם 4 ציין כי נאשם 4 כי עבד כמתמחה בראיית חשבון במשרד רואי חשבון אשר נשכר על ידי נאשם 1. במסגרת תפקידו כמתמחה, הגיע נאשם 4 לעסקו של נאשם 1 על מנת לבצע עבודת הנהלת חשבונות שוטפת בדמות הוצאות חשבוניות, דוחות כספיים, תעודות משלוח, חשבונית מע"מ, הכנת תלושי שכר, וכל זאת במסגרת תפקידו כמתמחה בראיית חשבון. נאשם 4 עבד במקום שעות בודדות מדי שבוע והוא לא הועסק בעסקו של נאשם 1, לא עבד תחתיו, לא עזר לו לתפעל את עסקו, לא ידע על שינוע פסולת שלא כדין לאתרים פיראטיים ולא היה עליו לדעת על האמור. ב"כ נאשם 4 הבהיר כי הוא לא נדרש לשאלה האם הוכח כי המשאיות השליכו פסולת באתרים לא מורשים, אלא לטענתו לא הובאו ראיות בסיסיות, ולו ראיות דלות, למיוחס לנאשם 4 בכתב האישום, קרי לכך שנאשם 4 ביצע מעקב אחר הפסולת, קיבל כספים מלקוחות והיה חלק מהאופרציה של שינוע והטמנת פסולת לא חוקית.
10. לטענת ב"כ נאשם 4, חקירות נאשמים 1 ו-3 אינן יכולות להוות ראיה כנגד נאשם 4 אלא אם כן יעידו בפרשת ההגנה. בנוסף נטען, כי אין מדובר בראיות אשר מפלילות את נאשם 4 במיוחס לו בכתב האישום.
11. נאשם 4 בחקירותיו במשטרה הבהיר כי הוא הועסק על ידי משרד רואה חשבון אשר נתן שירות לעסקו של נאשם 1, כאשר כל תפקידו היה להגיע למשרד, לאסוף חומרים הקשורים להנהלת החשבונות, למלא דוחות הקשורים במע"מ ובהכנסה שוטפת, חשבוניות וכיוצא בזה. נאשם 4 הבהיר כי בשום שלב הוא לא היה מודע לכל המסכת העבריינית המתוארת בכתב האישום, לא עקב אחר פסולת לא חוקית, לא קיבל כספים בגין הטמנת פסולת לא חוקית ולא ערך טבלאות על שפיכת פסולת לא חוקית.
12. נאשם 3 טען בחקירתו, כי נאשם 4 עבד בעסקו של נאשם 1, וכך גם העיד סאלם, כי נאשם 4 עבד אצל נאשם 1 כמנהל חשבונות. כך גם ע"ת 1 (להלן - "פליקס") ציין כי נאשם 1 שילם משכורת לנאשם 4 (עמ' 138 שורות 26-27), והדבר מתועד בתלוש משכורת במחשב בעסקו של נאשם 1 ומצורף לחקירה של נאשם 4.

עם זאת, לטענת ב"כ נאשם 4 המסמך שנחזה להיות תלוש משכורת, אינו מלמד על היותו תלוש משכורת לנאשם 4. מדובר במסמך, שרשום על השם 'באדר' (כשמו הפרטי של נאשם 4) ללא שם משפחה, אין כל תלושי משכורת אחרים ואין כל ראיה שהכסף שמצוין בתלוש המשכורת הועבר לנאשם 4. לדבריו, הוגשו מסמכים נ/4 ונ/5 המלמדים כי נאשם 4 הועסק על ידי משרד רואה חשבון כאמל מחאמיד. (פליקס אמנם רשם מזכר שערך שיחות טלפון עם אנשים שאינם עדים בתיק אשר מסרו כי נאשם 4 אינו עובד במשרד של כאמל מחאמיד. אך נטען כי מדובר במזכר על עדות מפי השמועה).

13. לטענת ב"כ נאשם 4, לא הוכח כי מעצם הכתיבה של נאשם 4 ביומן ניתן ללמוד שנאשם 4 ידע שהמשאיות שפכו פסולת באתרים פיראטיים. מעבר לדפים הבודדים שהוצגו, נאשם 4 לא כתב דבר ביתר היומנים. לדבריו, נאשם 4 לא ערך את המסמכים אלא רק רשם לבקשתו של נאשם 1, הערות על גבי המסמכים. לדבריו, בחינת המסמכים מלמדת, כי אין בהם ולו בדל ראיה לכך שעסקין בהשלכת פסולת אסורה או שינוע פסולת שלא כדין. לטענתו, מהמסמכים עולה הרושם, שהעסק פעל באופן לגיטימי ועל כך שפליקס נשאל על כך, לא היו לו תשובות.

14. ב"כ נאשם 4 ציין כי אין בעובדה שנאשם 4 התיר לנאשם 1 להשתמש ברישיון מוביל שלו כדי ללמד על כך שהוא ביצע את המיוחס לו בכתב האישום. לדבריו, רישיון המוביל אינו מהווה ראיה לקבלת סכומי כסף במזומן, לניהול ספרים, למעקב אחר פסולת, כמיוחס לנאשם 4 בכתב האישום. העברת רישיון מוביל יכולה אולי להצמיח עבירות תעבורה לפי חוק שירותי הובלה, אך לא עבירות בגין נאשם 4 מתמודד בכתב האישום הנוכחי.

גם כתבת הווצאפ שנשלחה אליו על ידי נאשם 1, אשר עוסקת בשריפה באתר פסולת אין בה כדי להוכיח שנאשם 4 קיבל במזומן כספים או ביצע עבודות של הטמנת פסולת.

15. ב"כ נאשם 4 הדגיש כי אין אף עד שהעיד, כי עמד בקשר עם נאשם 4, העביר לו כספים או תיאם איתו העברת פסולת לאתרים לא חוקיים. לא הובאה כל ראיה ביחס לטענה של העברה או מסירת תשלומים לידי נאשם 4, או קבלת תשלומים בגין הטמנת פסולת. אין בתיק כל ראיה כי נאשם 4 הוציא חשבונית או קבלות או הפקיד שיקים מטעם נאשם 1 בגין ביצוע עבירות של הטמנת פסולת לא חוקית.

16. ב"כ נאשם 4 הסביר כי נמצאו מסמכים אישיים של נאשם 4 במחשבי העסק של נאשם 1 משום שנאשם 1 הרשה לנאשם 4 להדפיס או לצלם ולהשתמש במחשב. כך למשל נמצאו מסמכים של בית מגורי אביו של נאשם 4, מסמכים של אמו ואישורי לימודים שלו. את העובדה שנאשם 4 החזיק בידו מפתח למשרדו של נאשם 1 הוא הסביר על רקע העובדה, שאת השעות שלו במשרד הוא עושה לפעמים בשעות הבוקר כאשר נאשם 1 עדיין ישן או לא נמצא במשרד.

17. לדבריו, אין בחקירותיו של נאשם 4 (ת/2 ות/3) ראיות שמשמשות לחובתו. לא הוגש ולו מסמך אחד, ולא נשמע ולו עד אחד אשר מאשש את המיוחס לנאשם 4 בכתב האישום.

לדבריו, נאשם 1 ניהל עסק חוקי של הובלות ויכול ונאשם 4 הפקיד צ'קים, שניתנו כדין בגין ביצוע פעולות לגיטימיות של העסק, אך אין בתיק כל ראיה לכך שנאשם 4 קיבל כספים בגין מעשים לא חוקיים. אין בתיק ראיות על חשבונות בנק, כספים או כל ראיה אחרת המלמדת על קבלת כספים בגין הטמנת פסולת לא חוקית. ב"כ נאשם 4 ציין, כי הורדו מהמחשב של נאשם 1 מסמכים רבים. המסמכים לא הובאו בפני נאשם 4, כדי לברר אם הוא ערך אותם אם לאו, לכן לשיטתו אין מדובר בראיות קבילות. לטענתו, לנאשם 4 אין כל קשר ראייתי לאותם מסמכים, ואין במסמכים כדי ללמד שהעסק פעל באופן לא לגיטימי, כמו גם אין בהם ראיות על הטמנה או שינוע פסולת שלא כדין. עוד טען כי לא הובא אף עד אשר ערך את המסמכים או העיד על אמיתות תוכנם, וכי המאשימה עצמה הצהירה, כי הראיות לא מוגשות לצורך אמיתות תוכן.

18. ב"כ נאשם 4 ציין, כי נאשמים 1 ו-3 אינם בבחינת עדים כנגד נאשם 4 וחקירותיהם הוגשו בהסכמה בשלב זה של פרשת התביעה, מבלי שהם יכולים להוות ראיה כנגד נאשם 4. צוין, כי נאשם 1 אישר שהוא זה שכתב את היומנים המתוארים, אשר נתפסו על ידי היחידה החוקרת והוא זה שערך מסמכים נוספים שנתפסו במחשב. לטענתו, נאשם 1 לא הפליל את נאשם 4 בביצוע עבירות של מעקב אחר הפסולת או קבלת תשלומים, אלא מסר גרסה אשר מתיישבת עם גרסת נאשם 4. ביחס לנאשם 3 נטען, כי גם הוא בחקירתו ציין שנאשם 4 עבד כמנהל חשבונות, ואין בדבריו ולו בדל ראיה לכך שנאשם 4 עסק בפעילות לא חוקית. בכל הנוגע לעדותו של העד סאלם צוין, כי סאלם קשר עצמו בקשרים עסקיים של הובלת חול עם נאשם 1, וכן מכר לו מספר משאיות. עובדה זו עומדת בבסיס השיחה של סאלם עם נאשם 4, שיחה אשר נסובה על מספר תעודות משלוח של חול שהיו חסרות לנאשם 4 לצורך הפעילות השוטפת שלו כמתמחה במשרד רואה חשבון. סאלם אישר שמזהה את נאשם 4 כמנהל החשבונות של נאשם 1. לטענת ב"כ נאשם 4, אין בדבריו של סאלם כדי ללמד על כך שנאשם 4 ביצע את המיוחס לו בכתב האישום, וגם הטענה שניהלו שיחה בנוגע לתעודות משלוח של חול אשר סאלם שכח מאששת את טענת ההגנה, כי אין כנגד נאשם 4 כל ראיה לביצוע עבירות. מדובר בשיחה על משלוחי חול ולא על משלוחי פסולת, שאחרת יש להניח שגם סאלם היה עומד לדין יחד עם יתר הנאשמים האחרים.

19. נוכח כל האמור, טען ב"כ נאשם 4 שאין מקום לחייב את נאשם 4 להשיב לאשמה וביקש להורות על זיכוי מהמיוחס לו בכתב האישום. עמדת המאשימה

20. ב"כ המאשימה ביקש לחייב את הנאשמים להשיב לאשמה. לשיטתו, המאשימה הניחה תשתית ראייתית מספקת על מנת לחייב את הנאשמים להשיב לאשמה.

21. לדבריו, נאשמים 2 ו-3 שימשו קבלני עבודה ומנהלי תחזוקה בעסק, חילקו לנהגים סידורי עבודה בהתאם להוראותיו של נאשם 1 והיוו את ידו הארוכה בשטח.

נאשם 4 עבד בניהול חשבונות וכמנהל ספרים בעסק וביצע עבור נאשם 1 מעקב אחר הובלות, קבלת כספים מלקוחות ותשלומים. נאשם 4 ערך רישומים על ההובלות, דוחות ריכוז ששימשו לתשלומי משכורת לנהגים וניהל את ספרי החשבון של העסק. בנוסף, נאשמים 2 ו-4 היו בעלי רישיון מוביל ממשרד התחבורה וחלק מהמשאיות אשר שימשו את העסק היו רשומות ברישיון המוביל שעל שמם.

22. ב"כ המאשימה ציין כי העבירות על חוק שמירת הניקיון הן עבירות מסוג של אחריות קפידה, ומשהוכיחה המאשימה את היסוד העובדתי, הרי שהנטל עובר אל הנאשמים להוכיח הן היעדר יסוד נפשי והן שעשו כל שניתן כדי למנוע את העבירות. לדבריו, על אף שמדובר בעבירות מסוג אחריות קפידה, מארג הראיות מצביע בבירור על מודעות ולכל הפחות על עצימת עיניים מצד הנאשמים.
23. לשיטתו, הראיות שהוצגו מלמדות כי נאשם 1 עמד בראש עסק של שינוע פסולת ביתית והשלכה באתרים פירטיים: ראיות בדמות הודעות נאשמים 1-4, עדויות הנהגים אשר העידו כי שינעו פסולת ושפכו אותה במחצבת פיוניר או באבו קרינאת, תצפיות שבוצעו בתחנות מעבר ובאתרי פסולת פירטיים, עיקובים אחר משאיות שבבעלות או בשליטת נאשם 1, יומני עבודה של נאשם 1, רישומים שנתפסו במחשב משרדו, שלילת גרסתו של נאשם 1 לפיה הושלכה הפסולת באתרים חוקיים, שיחות מוקלטות של הנאשמים בינם לבין עצמם ובינם לבין סאלם אבו קרינאת, עיקובים דיגיטליים של מצלמות כביש 6 ומערכת עין הנץ, רישומים מהאתרים החוקיים המלמדים כי אף לא משאית אחת פינתה בתקופה הרלוונטית את הפסולת באחד מחמשת האתרים החוקיים בדרום.
24. ב"כ המאשימה הדגיש כי הראיות הקיימות כלפי נאשמים 2-4, אינן מבוססות על הודעות של נאשמים אחרים, אלא על הודעות הנאשמים עצמם בשילוב עם עדויות וראיות חיצוניות קבילות, אשר מובילות למסקנה לפיה, הנאשמים נטלו בידעין חלק פעיל בעסק או לכל הפחות עצמו את עיניהם או נהגו ברשלנות.
25. ביחס לנאשם 2, טען ב"כ המאשימה, כי בהודעתו נאשם 2 הודה שעובד אצל נאשם 1 כמנהל תחזוקת כלי רכב, אישר שעמד בקשר עם לקוחות וספקים והעביר לו חשבוניות ותעודות משלוח והיה בקשר עם נציגי תחנות המעבר שעבורן נאשם 1 שינע את הפסולת הביתית.
- ב"כ המאשימה הפנה להודעה שנאשם 1 שלח לנאשם 2 בנוגע לסיכום מחיר עם תחנת מעבר בעפולה, והנחה את נאשם 2: "אם ישאל אותך איפה שופכים תגיד לו בערד אבל אין אישור הטמנה, תסתדר אתו" (ת/25 שורות 76-72). עוד הפנה ב"כ המאשימה להתכתבויות של נאשם 2 עם נאשם 1 שמלמדות על כך שנאשם 2 תפקד גם כסדרן עבודה ואף היה בקשר טלפוני עם סאלם אבו קרינאת כמפורט לעיל.
26. ביחס לנאשם 3, טען ב"כ המאשימה כי אחריותו לאירוועי השלכת הפסולת נובעת מתפקידו כסדרן עבודה ומנהל תחזוקה. בהודעתו, ת/1, אישר נאשם 3 שהוא משמש כסדרן עבודה, אישר שנעשה פינוי פסולת לדרום, אישר שתחנות המעבר עימם עבדו לא עסקו בהובלת חול, והראיות מלמדות שהן עוסקות רק בפסולת, כך שסידורי עבודה בכתב ידו לא נעשו רק לעיסוק בחול כפי שטען, אלא גם עסק בסידור עבודה בכל הנוגע להובלת הפסולת. לדברי ב"כ המאשימה, הוכח כי נאשם 3 קיבל הוראות מנאשם 1 למשל: "אבו פאדי, תעקוב אחרי הנהגים, שיעמיסו ויפרקו, אין לי מקומות פריקה אתה תסדר ותעמיס מקריית אתא. תדבר עם כולם, צפון דרום" (ת/1 ש' 118-119). נאשם 3 אישר שקיבל את שכרו במזומן (ת/1, ש' 128-129). הנהגים העידו שנאשם 3 הוא סדרן עבודה (כך למשל הנהג סלימאן אלקרישאת (פרוטוקול מיום 23.6.24 עמ' 1560 ש' 24 ואילך), והנהג עלי אל מעאבדה (פרוטוקול מיום 23.6.24, עמ' 1620)).

27. ביחס לנאשם 4, טען ב"כ המאשימה כי מעורבותו המודעת של נאשם 4 בפעילות העבריינית של נאשם 1 עולה מהודעותיו ת/2, ת/3 במקובץ עם ראיות אובייקטיביות נוספות. נאשם 4 הודה כי עבד בפועל מתוך משרדו של נאשם 1 ופעל לפי הוראותיו. עוד הודה כי לעיתים ערך את יומני העבודה של המשאיות. נאשם 4 עבד אצל נאשם 1 תקופה ארוכה, מה שהקנה לו היכרות עמוקה עם הלקוחות והספקים. לנאשם 4 הייתה שליטה במשרדו של נאשם 1, הוא החזיק בידיו מפתחות של המשרד. על פי מסמך שנמצא בקופה, שולם סך של 14,100 ₪ מזומן לעובד בשם באדר (לנאשם 4 קוראים באדר), כאשר נאשם 4 לא ידע לתת לחוקר הסבר מי זה אותו באדר אשר שולם לו הסכום הנ"ל במזומן. משאית של נאשם 1 הייתה רשומה ברישיון המוביל של נאשם 4, מבלי שהיה לו הסבר מניח את הדעת לכך, למעט ההסבר לפיו: "עבד ביקש ממני" (ת/3 ש' 163-164).

נאשם 4 היה חבר בקבוצת הווצאפ של הנהגים. נאשם 4 טיפל בביטוחים של המשאיות, נאשם 4 העניק לנאשם 1 עזרה משפטית בדרך של עריכת הסכמי שכירות והודה בכך שערך חשבוניות. לקוחות של נאשם 1 היו מתקשרים תכופות לנאשם 4 כאיש קשר שלו. כך למשל, נאשם 4 קיים שיחות טלפון מרובות עם סאלם אבו קרינאת אשר גר בסמוך למחצבת פיוניר, והתעניין מולו למי להוציא חשבוניות. לנאשם 4 הייתה שליטה בחשבוניות הבנק של נאשם 1, היה לו קוד לחשבוניות. לטענת ב"כ המאשימה מכלול הנתונים מלמד, כי נאשם 4 לא שימש רק כ"סטז'ר חיצוני". נאשם 4 גילה עניין יזום באירוע שריפת פסולת באתר פיראטי. לטענת ב"כ המאשימה הפעילות הלא חוקית של העסק הוסוותה בספרי הנהלת החשבוניות בדרך של אי ביצוע "התאמות בנקים", כאשר במהלך הביקורת הודה נאשם 4 שזה לא תקין (ת/3, ש' 71).

לטענת ב"כ המאשימה, נאשם 4 הכיר את נבכי עסקיו וחשבוניותיו של נאשם 1, הכיר את הספקים, הלוקוחות והנהגים, ידע שפסולת בכמות עצומה מועברת מצפון הארץ דרומהמבלי שקיבל אישורי הטמנה לקליטת הפסולת באתרים חוקיים, ומכך ניתן לקבוע כי לכל הפחות עצם את עינו בעניין השלכת הפסולת באתרים הפיראטיים, שזה מעבר לנדרש בשים לב שעסקינן בעבירה של אחריות קפידה.

דיון והכרעה

28. לאחר ששקלתי את טיעוני הצדדים לא מצאתי לקבל את עמדת הנאשמים לפיה יש לזכותם מבלי לחייבם להשיב לאשמה.

29. סעיף 158 לחסד"פ קובע כדלקמן:

"נסתיימה פרשת התביעה ולא הוכחה האשמה אף לכאורה, יזכה בית המשפט את הנאשם - בין על פי טענת הנאשם ובין מיוזמתו.."

המשמעות של הטענה היא, כי אין בראיות אשר הוגשו לבית המשפט מטעם המאשימה, אף אם ינתן להן מלוא המשקל והאמון, כדי להביא להרשעתם של הנאשמים - ומכאן שאין לחייב את הנאשמים במתן תשובה לאישום. כבר נפסק, כי בשלב זה די בראיות בסיסיות, גם אם דלות, כדי לחייב את הנאשמים להשיב לאשמה. ראו דברי בית המשפט העליון בע"פ 732/76 מדינת ישראל נ' כחלון ואח' (21.11.77): "בית המשפט לא יטה אופן קשבת לטענה שלפיה אין להשיב לאשמה אם הובאו ראיות בסיסיות, אם כי דלות, להוכחת יסודותיה של העבירה שפרטיה הובאו בכתב האישום. ראיות בסיסיות לעניין זה אין משמען כאמור ראיות שמשקלן והיקפן מאפשר הרשעה על אתר, אלא.. ראיות במידה היוצרת אותה מערכת הוכחות ראשונית, המעבירה את הנטל של הבאת הראיות.. מן התביעה לנאשם...

אין לדקדק בשלב דיוני זה כחוט השערה ולערך בדיקה מסועפת כדי להסיק אם אכן הוכח לכאורה כל פרט שולי וכל יסוד משני מאלה שהוזכרו באישום. די בכך שיהיו ראיות לכאורה לגבי היסודות המרכזיים של האישום..". רק בתום ההליך המשפטי, בין אם הנאשמים יביאו ראיות להגנתם ובין אם לאו, יעבור בית המשפט לשלב של בחינת מהימנות הראיות, כמותן ומשקלן.

30. כפי שפורט באריכות בתגובת המאשימה, (והובא בתמצית לעיל), המאשימה הביאה ראיות בכמות מספקת לשלב זה של הדיון, כדי להוכיח כי עסקו של נאשם 1 עסק בהשלכת פסולת לאתרים בלתי חוקיים, וכי נאשמים 2-4 שהיו בעלי תפקיד בעסק, ידעו, או לכל הפחות עצמו עיניהם מלראות כי נעשית השלכת פסולת בלתי חוקית. כפי שהדגיש ב"כ המאשימה, זאת למעלה מן הצורך, שכן העבירות המיוחסות מכח חוק שמירת הניקיון הן עבירות מסוג אחרית קפידה.

31. לאור הראיות שהוצגו ביחס לנאשמים 2-4 לא מצאתי מקום, בשלב זה, להורות על זיכויים.

32. על כן אני מורה לנאשמים 2-4 להשיב לאשמה.

ניתנה היום, כ"ב טבת תשפ"ו, 11 ינואר 2026, בהעדר הצדדים.